GERÇEĞİN SESİ

İngiltere'deki Türkiyeli işçilerin aylık politik gazetesi

Yazışma adresi: BCM Box 2753, London WCIN 3XX 25 pence Yıl 3, Sayı 34, Temmuz 1986

THATCHER HÜKÜMETİ GÜNEY AFRİKA KONUSUNDA ÇIKMAZDA

Türkiyeli göçmen işçiler Güney Afrika ile dayanışmada

"İ.SESİ"NİN "İNGİLİZCE" İTİRAFLARI

"...(Polis) bizim aşırı sol, hükümet karşıtı bir grup olduğumuzu söylüyor. Hangi hükümettir söz konusu olan? Herhalde İngiltere hükümeti değil; çünkü İngiliz hükümeti ile bir kavgamız olduğu inanılacak şey değildir. Demek ki Türkiye'deki hükümetten bahsediliyor. O 'ılımlı' buldukları Halkevi'nin Türkiye hükümetine 'faşist' diye karşı çıktığını bir yana bırakalım, ..."

"İ.Sesi", 26 Nisan saldırısını izleyen günlerde ardarda bildirilerle işçilerin gözüyle gördüğü olayı ters yüz etmeye çalışmış, hatta salt bu yönde yayın yapan bir de gazete çıkarmaya başlamıştı. Bunlara daha önce yeterince değinmiştik.

Bu yayınlarda gerçekler tümden çarpıtılmakla ve Halkevi'ne, onun yöneticilerine ve üyelerine aşağılık bir dille saldırılmakla birlikte *"Türkiyeli bir sol grup"* görünümünden fazla uzaklaşılmamaya özen gösteriliyordu.

Halbuki İngilizce olarak çeşitli milletvekillerine ve kuruluşlara gönderdikleri bildirilerde böyle bir titizliğe gerek duymuyorlar ve gerçek tutumlarını sergiliyorlar.

Üç yıl önce de açık ihbarcılığı İngilizce olarak yapmışlar, burada politik göçmen olarak bulunan DİSK üyesi sendika yöneticilerinin *"TKP'nin Atılım kanadından"* olduklarını ve İngiltere'ye Türkiye'den değil, onun batısındaki bir komşu ülkeden geldiklerini iddia ettikleri bir bildiriyi her yere göndermişlerdi.

İNGİLİZCE BİLDİRİLERDE NELER VAR...

Neler yok ki... Örneğin Yürükoğlu'nun sağ kolu Adnan Bucak'ın (eski serüvenlerini okuyucularımız anımsarlar) Kuzey Islington İşçi Partisi Türk Kesimi Başkanı olduğu açıklanıyor. Yanlış anlaşılmasın, Sosyalist Enternasyonal üyesi *"Labour Party"*den bahsediyoruz.

Halkevi ise bir başka bildiride şöyle tanıtılıyor: *"Halkevi'nin yöneticileri ve örgütleyicileri Türkiye Komünist Partisi tarafından İngiltere'ye* İ.Sesi'*ne saldırmak üzere gönderilmişlerdir."*

Bu iddiayı kanıtlamak için kendi devrimciliklerine(!) pek yakışır biçimde faşist rejimin günlük basındaki destekçisi *Milliyet*'i tanık gösteriyorlar: *"Geçen yıl eylül ayında* Milliyet *gazetesi bu kişilerin İngiltere'ye İ.Sesi'ne karşı bir köprü başı tutmak için gönderildiklerini açıkça yazdı."*

Yine bir başka bildiride Türkçe yayınında yazmaları gerçekten güç ilginç itiraflar var. Şöyle diyorlar: *"... (Polis) bizim aşırı sol, hükümet karşıtı bir grup olduğumuzu söylüyor. Hangi hükümettir söz konusu olan? Herhalde İngiltere hükümeti değil; çünkü İngiliz hükümeti ile bir kavgamız olduğu inanılacak şey değildir. Demek ki Türkiye'deki hükümetten bahsediliyor. O 'ılımlı' buldukları Halkevi'nin Türkiye hükümetine 'faşist' diye karşı çıktığını bir yana bırakalım, Avrupa Konseyi İngiltere İşçi Partisi gibi kuruluşlar da yıllardır Türkiye'deki hükümete muhalefet ediyorlar..."*

Türkçe yayınlarında bunları neden mi yazamazlar? Çünkü o zaman insanlar bir kez daha görür, okur, anlar, *"İ.Sesi"*nin içine düştüğü politik sefaleti. Halbuki İngilizce yazınca kimse okuyamaz, anlayamaz!

"İ.Sesi" buna gerçekten inanıyor olmalı. Bilindiği gibi, sosyalist sisteme karşı açıktan saldırıları da İngilizce kitap ve dergilerde yapıp Türkçe yayınlarda *"yoldaşça eleştiri"* kılıfına büründürmeye çalışıyorlar.

DOSTLUK NEYİN BEDELİ?

*"İ.Sesi"*nin açıkça *"bizim İngiliz hükümeti ile bir kavgamız yoktur"* demesi aslında herkesin bildiği gerçeğin ifadesidir. Burası Yürükoğlu'nun *"Cennet Adası"*dır. Türkiye'de *"devrim"* yapacak olan *"parti"* buradadır! Thatcher ona destek olmalı, bazan sıkışıp zorbalığa, işçilere karşı fiziki saldırıya yönelmek gereğini duyduğunda fazla üstüne gitmemelidir! Türkiye'den gelip iltica başvurusu yapan göçmenlerin de istemini reddetmelidir, çünkü artık Türkiye'de demokrasiye dönülmüştür!

Yağma yok Bay Yürükoğlu... Sen kendi karanlık amaçların için İngiliz hükümetine yaranmak için elinden geleni yapmaya devam et. Kaçak işçilere af kampanyasına karşı çık; iltica başvurularına karşı çık.

Ama Türkiye halklarının, tüm dünya halklarının Thatcher'larla, Reagan'larla kavgası vardır. Thatcher hükümeti, tıpkı Güney Afrika'daki ırkçı rejimin olduğu gibi ülkemizdeki faşist rejimin de en sadık destekçilerindendir. İngiltere'deki Türkiyeli göçmen işçilerin, öğrencilerin Thatcher hükümeti ile kavgası vardır. Onlar hakları için, en başta da her an sınırdışı edilme korkusundan kurtulmuş olarak burada oturma hakkı içinde kendi örgütleri içinde savaşımlarını sürdürüyorlar, sürdürecekler.

DÜNYADA BARIŞ, TÜRKİYE'DE DEMOKRASİ İNGİLTERE'DE EŞİT HAKLAR İÇİN ...

Yalçın GÜN

İngiltere'deki Türkiyeli göçmenlerin demokratik yığın örgütü Halkevi'nin 2. Kongresi "Dünyada Barış, Türkiye'de Demokrasi, İngiltere' de Eşit Haklar" belgisi altında toplandı. Kongre tarafından oybirliğiyle onaylanan Yönetim Kurulu Çalışma Raporu, bu üç belgi başlıklarını taşıyan kararlar, ve genel olarak kongre çalışmaları göçmen işçilerin demokratik yığın örgütlenmesi ve mücadelesi açısından örnek oluşturmaktadır.

Kongre'de özenle vurgulanan, Türkiyeli işçi, aydın ve öğrencilerin özgül ekonomik, sosyal ve kültürel sorunlarının çözümü doğrultusunda özveriyle, ardıcıl çalışma ve en geniş Türkiyeli göçmen yığınların demokratik birliğini esneklikle sağlama ve koruma anlayışı ile birlikte düşünüldüğünde, bu üç belgi demokratik göçmen yığın örgütünün üzerine oturması gereken temeli, tüm etkinliklerinin genel çerçevesini oluşturmaktadır.

DÜNYADA BARIŞ İÇİN

Dünya barışını korumak bugün en temel görevdir. Ancak bu temel görevin yerine getirilmesi için bu düşüncenin yığınlara malolarak maddi bir güce dönüşmesi gerekli. Halkevi'nin bu konuda aldığı karar bu yönde atılmış önemli bir adımdır. Şimdi görev bu kararın ve onun içerdiği anlayışın her yoldan göçmen yığınlara maledilmesi ve bunun göçmen yığının barış savaşımına daha yığınsal ve aktif katılımını sağlamakla tamamlanmasıdır. Önümüzdeki dönemde bu yönde İngiltere barış güçleriyle, barış hareketiyle daha canlı bağlar kurulmalıdır.

Türkiyeli işçilerin memleketteki son derece kötü ekonomik koşullar ve işsizlik nedeniyle bugün içinde bulundukları çetin koşullara itilmelerinin altında emperyalizmin dünya barışın torpilleyen politikaları, ABD emperyalizmine ve NATO'ya göbekten bağlı Türkiye egemen sınıflarının aşırı silahlanma harcamaları yatmaktadır. İngiltere' de ekonomik bunalımın ve işsizliğin artmasında, ona paralel olarak ırkçı ve yabancı düşmanı politikaların tırmanmasında, yerli-yabancı her emekçiyi etkileyen kamu hizmetlerinin kısıtlanmasında Thatcher hükümetinin, Amerikancı-NATO'cu silahlanma politikalarının rolü büyüktür.

Türkiye'de bugün bulamadığı insanca bir yaşam ve ekonomik refah için kapı kapı Batı Avrupa ülkelerini dolaşan, sınırlarda horlanan, içeride ezilen, hayasızca sömürülen göçmen işçilerin bu durumdan kurtulmaları ancak dünyada barış için, silahsızlanma için savaşıma aktif katılmakla olanaklı olacaktır. Çünkü Türkiye'den zorunlu göçün koşullarının da, Batı Avrupa'da horlanmanın, ayrımcılığın koşullarının da kalkması bu savaşımın dışında düşünülemez.

TÜRKİYE'DE DEMOKRASİ İÇİN

Dünya bugün baştan başa göçmen ve mülteci topluluklarıyla kaplıdır. Bu topluluklar son derece farklı özelliklere sahiptir. Ancak bu göçmen topluluklarından hiçbirisomut özelliklerine bağlı olarak çeşitli derecelerde olmakla birlikte-kendi ülkelerindeki ulusal sorunlardan, ulusal hareketlerden kopuk değildir.

Bu Türkiyeli göçmen işçiler için de geçerlidir. Hiçbir işçi ülkesinin, Türkiye'nin sorunlarına karşı kayıtsız kalamaz. Batı Avrupa'daki göçmen işçiler adına girdiği pazarlıklarda onların serbest dolaşım hakkını satan Evren-Özal rejimi Türkiye'de hüküm sürerken bu hepten olanaksızdır.

Türkiyeli göçmen işçileri sınır kapılarında ve oturdukları yabancı ülkelerde süründüren ise ülkemizi yöneten egemen sınıfların baştan beri izledikleri emperyalizme bağımlı kapitalist "kalkınma" yoludur. Yabancı bir ülkelerde bulunsalar da göçmen işçilerin çıkarları halkımızın Türkiye'de verdiği ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımıyla birdir.

12 Eylül 1980 askersel devirmesinden sonra Türkiye' de halkımızın yüzyüze kaldığı ekonomik, sosyal, politik sorunlar kat kat büyümüştür. Bu koşullarda halkımızın iş, ekmek, özgürlük, demokrasi, ulusal bağımsızlık, toplumsal ilerleme ve barış savaşımlarıyla dayanışma daha bir yakıcı hal almıştır.

Savaş tehlikesine, silah lanma yarışına, işsizliğe ve yabancı düşmanlığına karşı Batı Avrupa ilerici güçleriyle omuz omuza savaşan Türkiyeli göçmen işçi hareketi aynı zamanda Batı Avrupa demokrasi güçleriyle Türkiye demokrasi güçlerini birbirine yakınlaştırıyor. Türkiye'deki demokrasi savaşımını güçlendirmede bir köprübaşı işlevini görüyor.

İNGİLTERE'DE EŞİT HAKLAR İÇİN

Son yıllarda İngiltere'deki Türkiyeli göçmen işçi sayısı hızla artmıştır. İngilizce öğrenmek için dil kurslarına gelen öğrencilerin sayısı da hızla büyümektedir. İngiltere'de eşit haklar için mücadelenin odağında "kaçak" işçilere af ve oturma-çalışma hakkı isteminin bulunduğu kuşkusuzdur. Göçmen topluluğunun büyük bir bölümünü oluşturan, hatta öğrencilerin bir bölümünü de kapsayan bu kesim bugün değil eşit hak, hiçbir haktan yoksun olarak en zor koşullar altında, her an yakalanıp sınırdışı edilme tehlikesiyle yüzyüze yaşamaktadır.

Permili işçiler de eş ve çocuklarını yanlarına almada, en yakın akrabalarının kendilerini ziyarete gelmesinde, dil sorunu nedeniyle varolan birçok haklardan ve kültürel olanaklardan yararlanabilmede, çocuklarının sağlıklı eğitiminde birçok sorunla boğuşmaktadır. Türkiyeli öğrenciler ise Ortak Pazar üyesi ülkelerden gelen öğrencilerden kat kat fazla okul harçları ödemektedir. Sınır kapılarında, okul harçlarını ödeyebilmek için çalışmak zorunda kaldıklarında işçilerle aynı ırkçı, yabancı düşmanı uygulamalara maruz kalmaktadırlar.

Dağ gibi yığılan soruların içinde bu üç ana kesimin en yakıcı sorunlarını yakalayıp öne çıkaran Göçmen Hakları Kampanyası'nın güçlendirilmesi Halkevi 2. Kongresi tarafından eşit haklar savaşımın merkezine konmuştur. "Kaçak" işçilere af ve oturma-çalışma hakkı, göçmen ailelerin birleştirilmesi, Türkiyeli Öğrencilere Ucuz Lisan Kursları için kampanya eğer önümüzdeki dönemde daha aktif ve yığınsal bir örgütlü savaşıma dönüştürülebilirse, başarıya çok daha yakınlaşılmış olacaktır.

Bu hedefe ulaşmada en başta İngiltere işçi sınıfıyla, barış ve demokrasi güçleriyle ve öteki göçmen topluluklarıyla omuz omuza savaşım vermenin gerekliliği de Halkevi 2. Kongresi tarafından doğru olarak vurgulanmıştır.

Halkevi, 2. Kongre'de bir kez daha açıkça ortaya çıktığı gibi doğru bir rotada hızla yol almaktadır. Son derece kısa bir sürede alınan yol, varılan nokta başlı başına bu rotanın ne kadar doğru olduğunu gösteriyor. Ancak yapılanla yetinmemek gerekir. Kongrede örgütün çalışmalarındaki eksiklikler ve çözüm bekleyen sorunlar açık yüreklilikle ortaya dökülmüş ve somut öneriler getirilmiş-

Arkası 5.sayfada

Irkçı rejime tam desteğin bedeli:

THATCHER HÜKÜMETİ GÜNEY AFRİKA KONUSUNDA ÇIKMAZDA

Güney Afrika'da yükselen şanlı direniş yalnızca ırkçı rejimin temellerini sarsmakla kalmıyor, onu destekleyen emperyalist dünyayı çıkmazdan çıkmaza sürüklüyor.

Oradaki yabancı yatırımların yüzde 45'ini elinde tutan ve ticaret hacminde başı çeken İngiliz emperyalizminin ve onun bugünkü hükümetinin tutumu kuşkusuz belirleyici önemdedir.

Diğer önemli uluslararası konularda Reagan yönetiminin kuyruğuna takılma rahatlığıyla durumu idare eden Thatcher, Güney Afrika'daki ırkçı rejimi yıkmak için son bir yılda olağanüstü yükselen savaşım karşısında şaşkına dönmüş durumdadır. Hükümet içindeki sürtüşme Dışişleri Bakanı Howe' nin istifasını gündeme getirecek boyutlara ulaşabilir.

İngiltere'nin eski sömürgelerinden oluşan Commonwealth ülkelerinin geçen yaz yapılan toplantısı Thatcher hükümetini bugünkü çıkmaza getiren sürecin başlangıcı olarak alınabilir. Bu toplantıda, topluluk üyelerinin büyük çoğunluğu ırkçı rejime karşı ekonomik yaptırımlar uygulanması gerektiğini savunuyordu. Thatcher ise topluluğu karşısına alıcı biçimde açıktan karşı çıkmıyor, ama biraz zaman kazanıcı bir formül kabul ettirmeyi beceriyordu. Buna göre ekonomik yaptırımlara başvurmadan önce Botha rejiminin *"reformları"* bir daha gözden geçirilecek, seçilen bir kurul durumu rapor edecek, bu raporun tavsiyelerine göre hareket edilecekti.

Kurul'un haziran başında açıklanan raporu açıkça şöyle diyordu: "Güney Afrika'da, 2. Dünya Savaşı'ndan sonraki en büyük kan gölü önlenmek isteniyorsa derhal etkin ekonomik yaptırımlar uygulanmalıdır."

Thatcher zor durumda idi. Durumu idare etmesi, zaman kazanması, Botha' nın vereceği birkaç ödünü *"işte bakın, reformlar yapılıyor"* diye savunması gerekiyordu. Bu oyalama süreci içinde bakarsın bazı *"olumlu"* değişiklikler olabilir, ırkçı rejimin Bishop Tutu gibi dindar muhalifleri anti-komünizm propagandası ile yumuşatılabilir, Zulu lideri Buthelezi gibi rejimin destekçisi siyah liderlerin etkinliği artırılabilir, ırkçı rejimin gerekirse ülkeyi kana bulamasının bile *"haklı"* gösterilebileceği koşullar yaratılabilirdi.

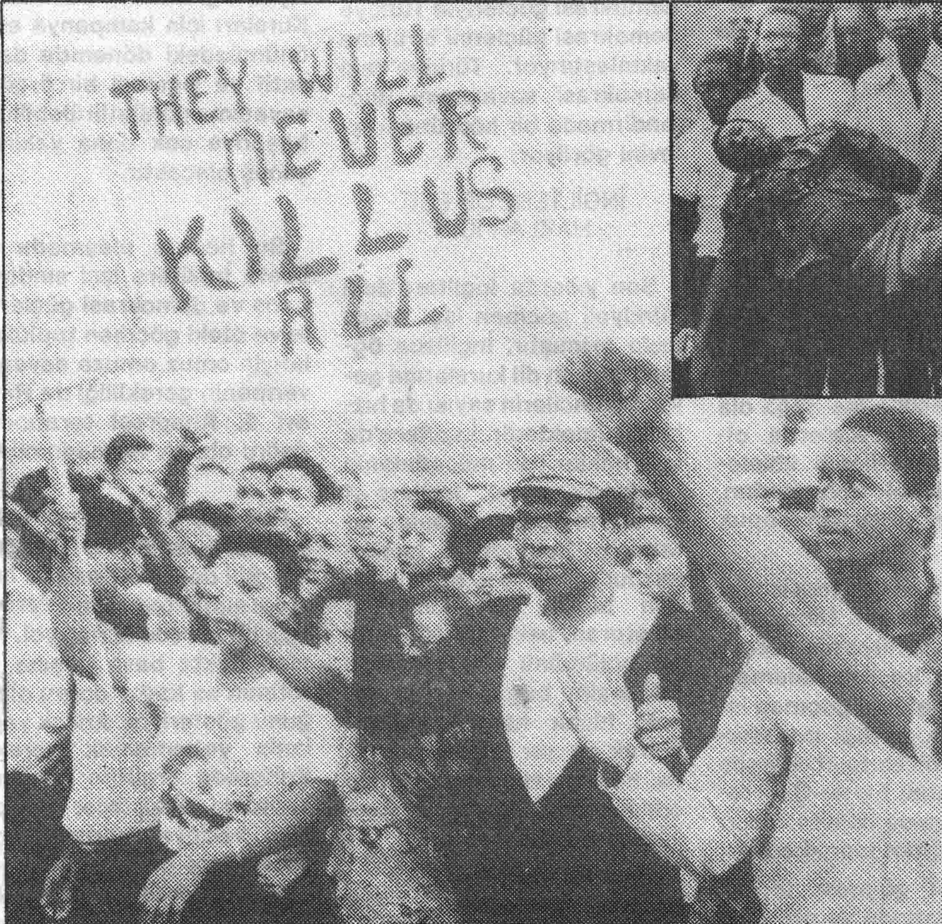
Ama ANC'nin önderlik ettiği savaşım bu tür planları darmadağın ediyordu. Botha ödün filan verecek durumda değildi. Haziran eylemlerini bastırabilmek için olağanüstü hal ilan ediyor, binlerce rejim muhalifini, sendikacıları, papazları tutuklattırıyordu. Bu yoğun baskıya karşın, Soweto kırımının 10. yıldönümü olan 16 Hazirandaki genel grev yığın hareketinin hangi boyutlara ulaştığını dosta düşmana gösteriyordu.

Thatcher'in seçenekleri azalıyordu. Botha'nın savunulur yanı kalmamıştı. Öte yandan rejimi yıpratacağı, sonunu yaklaştıracağı iyice ortaya çıkan ekonomik yaptırımlara ise tam da bu nedenle, yani rejimin yıkılmasını önlemek, daha doğrusu geciktirmek için yanaşmıyordu. İngiltere Commonwealth topluluğu içindeki yalnızlığını daha da artırmak pahasına, parlamentodaki muhafazakar çoğunluk Thatcher'in politikasını onayladı. Aynı günlerde, Birleşmiş Milletler'de ırkçı rejime ekonomik yaptırım uygulanması kararı sadece ABD ve İngiltere'nin vetosu ile durduruluyordu.

Thatcher'in temcit plavı gibi tekrarladığı *"ekonomik yaptırım rejime değil Güney Afrika'daki siyah işçilere zarar verir, İngiltere'de işsizliği artırır"* teranesi kimseyi ikna etmiyor, örneğin Polonya' ya ekonomik ambargo uygulamaktan çekinmeyen Thatcher'in o zaman Polonyalı işçileri hiç düşünmediği hatırlatılıyor, ikiyüzlülük sergileniyordu.

Thatcher hükümeti, herşeye karşın, ileride Güney Afrika halkının demokratik hükümetini kuracağını iyi bildiği ANC ile köprüleri tümden atmama endişesi içinde, ilk kez Dışişleri Bakanlığı düzeyinde ANC Başkanı Oliver Tambo ile resmi bir görüşme yapıyordu. Tambo'nun da dediği gibi hükümeti ekonomik yaptırım konusunda ikna etmek mümkün olmamıştı ama böyle bir görüşmenin yapılmış olması da önemliydi.

Güney Afrika'da baskıların, tutuklamaların, iç ve dış basına konan sansürün son haddine vardığı bir ortamda

Avrupa halklarının yükselttiği dayanışma Ortak Pazar hükümetlerini ekonomik yaptırımlar konusunu görüşmek üzere toplamaya zorluyordu.

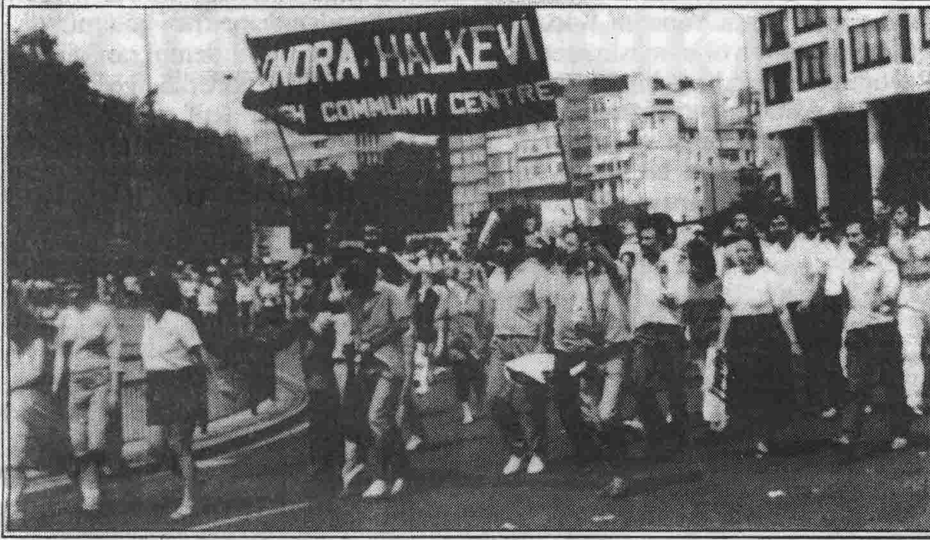
Brüksel'de yapılan toplantıda önce Thatcher ve Kohl hükümetleri yaptırımları önleme konusunda yalnız kaldılar. Ancak ertesi gün Bayan Thatcher' in geliştirdiği bir başka oyalama formülünde anlaşmaya vararak Ortak Pazar ülkeleri fiilen ırkçı Güney Afrika rejimine arka çıktı. Bu formüle göre İngiltere Dışişleri Bakanı Howe'nin başkanlığında bir heyet Güney Afrika'ya gidip tüm taraflarla "barış görüşmeleri" yapacak bunun sonucuna göre başka çare kalmazsa yaptırımlar düşünülecekti. Commonwealth topluluğundaki yalnızlıktan sonra hiç olmazsa Ortak Pazar'da durumu kurtarma derdine düşen Thatcher önünü ardını pek fazla hesaplamadan, can havliyle bu formülü ortaya atmış ve de kabul ettirmişti.

Ama Foreign Office (İngiliz Dışişleri Bakanlığı) durumdan hiç de memnun değildi. Onlar yaptırımlar yönünde sembolik de olsa bir jest yapıldıktan sonra böyle bir gezinin belki başarılı olacağını düşünüyorlardı.

Nitekim İngiltere hükümetinin niyetini açıkça gören ırkçı rejim karşıtlarının liderleri Nelson ve karısı Winnie Mandela, Bishop Tutu ve diğerleri Geoffry Howe ile görüşmeyeceklerini açıkladılar. Irkçı rejimin başı P.W. Botha da Howe ile daha sonra görüşebileceğini söyledi. Amacı görünüşte İngiltere hükümetini bile gerekirse hiçe sayarım havası basmak ama gerçekte fiyasko ile sonuçlanacağı aşağı yukarı anlaşılan gezinin ertelenmesi için Thatcher'a iyi bir sebep sağlamaktı. Nitekim aşağılanmayı da sineye çekerek bu ziyareti ertelemek zorunda kaldılar.

Thatcher'in ve diğer emperyalist ülke hükümetlerinin böylesi ayak oyunlarından medet umar duruma düşmeleri çırpındıkça batmaları, kendi iç çelişkilerinin ortaya çıkması, derinleşmesi doğrudan Güney Afrika halklarının ırkçı rejimi yıkma hedefine yürüyen ANC öncülüğündeki savaşımı ve onun etrafında örülen uluslararası dayanışmanın sonucudur. Ve artık her şey açıkça göstermektedir ki Güney Afrika'daki ırkçı rejimin yıkılması tüm dünya çapında ilerleme güçlerinin önemli bir kazanımı olacak, zaferin olumlu etkileri başta Türkiye gibi emperyalizmin güdümündeki ülkeler olmak üzere her yerde hissedilecektir.

Güney Afrika ile dayanışmayı daha da yükseltelim!

Türkiyeli göçmen işçiler Güney Afrika ile dayanışmada

28 Haziran 1986 günü Londra'da Güney Afrika ırkçı rejimine ve onu destekleyen emperyalist dünyaya karşı yığınsal br gösteri yapıldı.

"Irkçılığa Karşı Mücadele Örgütü" tarafından düzenlenen yürüyüş ve miting, İngiltere'de bugüne değin ırkçı rejime karşı yapılan en büyük protesto gösterisi oldu.

Türkiyeli göçmen işçiler Güney Afrika'da yükselen savaşıma desteklerini aktif olarak sürdürüyorlar. Daha önce Güney Afrika Büyükelçiliği önünde düzenlenen gösterilerde olduğu gibi, Türkiyeli göçmen işçiler 28 Haziran eyleminde de Halkevi pankartı ile yer aldılar.

DÜNYADA BARIŞ, TÜRKİYE'DE DEMOKRASİ İNGİLTERE'DE EŞİT HAKLAR İÇİN ...

Başı sayfa 3'de

tir. Şimdi herkesten beklenen sorunların çözümüne ve eksikliklerin giderilmesine aktif ve özverili çabalarla katılmaktır.

Daha ileri gelişme için perspektif açıktır. İngiltere'deki tüm Türkiyeli göçmenlerin gerçek demokratik yığın örgütü olarak Halkevi 2. Kongre'den daha güçlü çıkmıştır. Yarın daha da güçlü olacağına kuşku yoktur.

HALKEVİ 2. GENEL KURULU YAPILDI

Başı 6.sayfada

seçimler sonunda Genel Yönetim Kurulu, Yürütme ve Onur Kurulları oybirliği ile seçildi. Yeniden Halkevi Genel Başkanlığına seçilen Doğan Can'ın gösterilen güven ve desteğe teşekkür etmesinden sonra Halkevi 2. Genel Kurulu üyelerin coşkulu *"Daha güçlü Halkevi"* sloganlı ile son buldu.

HALKEVİ 2. GENEL KURULU YAPILDI

Dünyada barış, Türkiye'de demokrasi İngiltere'de eşit haklar belgisi altında toplanan Halkevi 2. Genel Kurulu, 420 üye ve konuk katılımıyla, 29 Haziran pazar günü, Shakespare Walk'taki Community Hall'de yapıldı.

İşçi Partisi milletvekili ve Avrupa Parlamentosu üyesi Alf Lomas, Jeremy Corbyn, çok sayıda Belediye Meclis üyesi, Hackney bölgesindeki dost ve kardeş göçmen örgütleri gönderdikleri mesajla da Halkevi 2. Genel Kuruluna başarı dileklerini ilettiler, dayanışmalarını ortaya koydular. Ayrıca başta Federal Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu (FİDEF) olmak üzere Batı Avrupa'nın çeşitli ülkelerindeki kardeş örgütler mesajlarıyla Halkevi 2. Genel Kuruluna güç kattılar.

Halkevi 2. Genel Kurulu Başkan Doğan Can'ın konuşmasıyla açıldı. *"Yaşasın işçilerin birliği"*, *"Yaşasında dünyada barış, Türkiye'de demokrasi ve İngiltere'de eşit haklar için savaşanlar"*, *"Yaşasın Halkevi"* sözleriyle alkışlar arasında konuşmasını tamamlayan Doğan Can'dan sonra divan seçimine geçildi. Oybirliği ile kongreyi yönetecek divan seçildi. Saygı duruşu ve konukların konuşmalarından sonra Yönetim Kurulu Çalışma Raporunun okunmasına geçildi. Raporun dünyada barış bölümünde, dünyamızın ABD emperyalizminin uyguladığı silahlanma yarışı ve gerginlik politikası yüzünden yeni bir dünya savaşı tehlikesiyle karşı karşıya olduğuna dikkat çekildi ve barış için Türkiyeli göçmenlerin sesleri yükseltmesine, silahlanma yarışına karşı durulmasına, 1986 Barış Yılında daha çok Türkiyeli' nin barış için mücadeleye katılmasına, dünya barışının sağlanması yolunda tüm önerilerin ve girişimlerin desteklenmesine vurgu yapıldı.

Çalışma Raporunun İngiltere'de eşit haklar bölümünde ırkçılığa ve yabancı düşmanlığına karşı Türkiyeli işçilerin mücadelesinin güçlenerek yükseldiği, bilinç ve kararlılık kazandığı ortaya konuldu. Ancak yükselen işçi hareketinde bilinç unsuruna daha da önem verilmesi gerektiği ifade edildi. Öte yandan Halkevi'nin girişimiyle kurulan Göçmen Haklar Kampanyası'nın gün geçtikçe güçlendiği belirtildi ve zaferin mutlaka göçmen işçilere ait olacağı vurgulandı.

Yönetim Kurulu Çalışma Raporu'nun Türkiye'de demokrasi bölümünde Halkevi'nin Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışma görevini geçtiğimiz dönemde daha da aktif olarak yerine getirdiği, önümüzdeki dönem işkence ye idamlara, Kürt halkı üzerindeki baskılara karşı daha fazla Türkiyeli işçi ve ailesini duyarlı hale getirmek gerekliliği vurgulandı. Mali Rapor'un okunmasından sonra söz alan çok sayıda Halkevi üyesi Halkevi çalışmaları üzerine görüş, öneri ve eleştirilerini sundular. Daha sonra Tüzük değişikliği gerçekleştirildi. Halkevi'nin kısa zamanda önemli bir güç haline geldiği ve gelişen, büyüyen Halkevi çatısının örgütsel planda da geliştirilmesi gerektiğine işaret edildi. Bu nedenle de Genel Yönetim Kurulu adıyla 37 kişilik yeni bir yönetici organ kurulmasının tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesini Halkevi' nde daha da yükselteceği belirtildi. Tüzük değişikliğinden sonra *"Dünyada barış"*, *"Türkiye'de demokrasi"*, *"İngiltere'de eşit haklar"* ve Halkevi'nin bir yayın organına kavuşması konularında kongre kararları yine oybirliği ile alındı. Daha sonra seçimlere geçildi. Yapılan

Arkası sayfa 5'de

